

med en Udtalelse om, at vi burde overveje, hvorledes vi skal føre vor Husholdning. Hvis det ærede Medlem vil tage et Eksempel fra sine egne Forhold, hvis han vil spørge sig selv, hvorledes han skal føre sin egen Husholdning, tror jeg, at alle de humane Udgifter i hans eget Hjem, Udgifterne til hans Børn, til deres Ernæring og Sundhed, vil ligge ham først og fremmest paa Sinde, medens Udgifter til Slagsmaal med Naboerne, Processer, Strid og Kamp o. s. v. vil ligge ham langt mindre paa Sinde. Han vil i langt ringere Grad ofre Penge paa Strid, Spektakler, Blod og Kampe end paa det, som netop er humant: at sørge for den kommende Slægt, for sin Familie, for alt det, som er godt og opbyggende. Det vilde det ærede Medlem gøre i sit private Hjem, og jeg tror, at det ærede Medlem, naar han rejser Spørgsmaalet om Samfundets Husholdning, skal gaa ud fra sin egen Husholdning og lægge den til Grund.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) var heller ikke velvillig overfor Lovforslaget og havde vistnok den Hovedindvending imod det, at offentlig Bespisning ikke er populær. Ja, det kommer meget an paa, hvorledes den offentlige Bespisning ordnes, hvorledes Maden serveres. Jeg har erfaret af Historien, at der offentlig Bespisning, som betragtes som en meget stor Ære, offentlig Bespisning, som Folk sætter en stor Ære i at nyde. Saa det kommer ganske an paa, hvorledes man ordner Bespisningen. Jeg skal gøre opmærksom paa den offentlige Bespisning, som foregaa paa Sorø Akademi, hvor der ogsaa er Børn, som bespises, fine Folks Børn; det betragtes som en Ære baade for Børnene og for Forældrene, at Børnene er paa Akademiet og nyder denne offentlige Bespisning. Hvert Barn, som bespises der, koster det offentlige 1,300 Kr. om Aaret, Jeg tror, det ærede Medlem ser med Velvillie paa, at Staten ofrer 1,300 Kr. til hvert af disse velstaaende Børn. Jeg vil bede ham vise den samme Velvillie overfor de fattige Børn, som kun vil komme til at koste Samfundet en lille Brøkdæl af, hvad de mere velstaaende Børn paa Sorø Akademi koster det.

I Tyskland har en Taler, der talte om den nuværende Krig, brugt det Udtryk

om den Ungdom, som bliver dræbt: Det er vort Foraar, der dør. Det er, synes jeg, et stærkt og gribende Udtryk for Krigens Vederstyggelighed, denne Tanke, at de, som myrdes nu i Europa, er et Foraar, der dør. Men Forfatteren Karl Larsen, som ogsaa har beskæftiget sig meget med disse Spørgsmaal, har gjort opmærksom paa, at det ikke alene er Krigen, der er brutal, hensynsløs og ødelæggende, men at der ogsaa er mange ødelæggende Kræfter i Fredstid. Og jeg siger, at de, der modsætter sig Børns Bespisning, er saadanne ødelæggende Kræfter. Det, der sker, naar man nægter fattige Børn Mad, er, at Foraaret visner. Det er Foraaret, der visner i mange, mange Hjem, naar man nægter fattige Børn den Mad, som de har Krav paa, og som ogsaa Samfundet bør have Krav paa at give dem.

Jeg vender tilbage til det Haab, at naar man taler om denne Sag i et Udvalg og gør sig klart, at her kun er Tale om et Forsøg i nogle faa Maaneder, vil alle Sind bøje sig sammen, og man vil enes om at gøre dette Forsøg.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Det er ikke min Hensigt at komme ind paa den gamle Debat om Skolebespisning, som det meget ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) har ført an i adskillige Gange her i Tinget. Det ærede Medlem undrede sig over Venstres Ordførers Stilling til Bestemmelserne i Lovforslagets § 2, og han citerede noget af Udvalgsbetænkningen fra 1912, en Betænkning, jeg har skrevet, og som det hele Udvalg har underskrevet. Jeg tror ikke, der er den fjerneste Grund til at undre sig over Ordførerens Stilling, den er nemlig i fuldstændig Overensstemmelse med Ordførerens Stilling i 1912. Det ærede Medlem skulde læse ikke blot et Par Linier af denne Udvalgsbetænkning, men hele Betænkningen, saa kan han se Venstres Stilling. Forholdet var i 1912 slet ikke det, at Venstre ikke vilde have fattige sultne Børn bospist. Det ærede Medlem udtalte i Slutningen af sin Tale